

DOMSKI DANI

LIST UČENIČKOG DOMA KVARNER / RIJEKA / BR.30 / OŽUJAK 2019.

TEMA BROJA: Projekt maškare 2019.

Impressum

IZDAVAČ
UČENIČKI DOM KVARNER
RIJEKA, Vukovarska 12

ZA IZDAVAČA
Andelka Jurašić Mikašinović, prof.

UREĐNIŠTVO
Andelka Jurašić Mikašinović, prof.
Nataša Vučinić, prof.

NASLOVNICA
Zvonimir Pribanić, 5.o.s.

FOTOGRAFIJE
Foto družina doma

LEKTURA
Nataša Vučinić, prof.

TISAK
Prirodoslovna i grafička škola Rijeka

NAKLADA
300 primjeraka

RIJEKA
Ožujak, 2017.

Umjesto uvoda....

Drage čitateljice i čitelji našeg lista

Čast nam je da u vašim rukama držite novo izdanje *Domskih dana*, glavnog i javnog glasila *Učeničkog doma Kvarner*.

Kao i proteklih godina, i ova nas je godina dočekala s mnoštvom događaja, programa, projekata i dana koji su zabilježeni u ovom broju časopisa. Dio te atmosfere možete pročitati, ali i osjetiti kroz stranice koje slijede.... Uspomene su se stvarale dok su učenici i odgajatelji fotografirali mnogobrojne trenutke koji su obilježili ovu godinu.

Kroz vremeplov događanja moći ćete vratiti se koji mjesec ili tjedan unazad u godini te s nama uvidjeti da je svaki dan bio iznimno različit jedan od drugoga, da je zapravo svaki tjedan obilježen nekim novim događanjem, te da je na kraju krajeva, vrijeme preletilo od onog dana kada je započeo rad doma u rujnu. Kroz sadržaj uočit ćete mnogobrojne članke i fotografije koje su uspjele zadržati onaj trenutak u kojem se mi, koji smo u tome sudjelovali, mogli uživo prisustvovati. Upravo su takvi trenuci obilježili suživot u domu te su nas često znali nasmijati ili ponekad izazvati neki drugi osjećaj, možda neki koji je ipak bio malo negativniji. No, to su učenice i učenici, koji su na svih nas domu ipak znali izazvati (te to još čine) osjećaj ponosa ukazivanjem na svoje vrline, talente i vještine. Tema ovogodišnjeg broja jest projekt – *Maškare 2019. Vesele glijive*, koje su zaista obilježile veći dio mjeseci u godini. Projekt je to u kojem su se trud, pažnja te motivacija ispreplitali svakodnevno te uz prijateljsku, međudomsku suradnju, isplivali na površinu na ovogodišnjoj 36. karnevalskoj povorci.

Naravno, listajući *Dane* naići ćete i na fotografije naših odgojnih skupina i njihovih odgajateljica i odgajatelja. Uvidjet ćete i obilježavanje različitih događanja, čiju najčešće, radnu atmosferu možete upravo i osjetiti kroz naš časopis.

S obzirom da je ponekad bolje završiti kratko i slatko, da ne duljim previše, najbolje da sami prolistate, pročitate i pogledate ono što smo za vas pripremili od zanimljivosti u ovogodišnjem broju. Nadam se da ćete smatrati da ste na kraju proveli ugodno vrijeme upoznavajući sve one koji *Učenički dom Kvarner* čini pravim, uviđajnim, obrazovnim, pozitivnim, tolerantnim i nadasve poticajućim domom. Vaš trenutak, s kojim se upoznajte s *Kvarnerom* i sa svima onima koji čine *Kvarner Kvarnerom*, će na kraju postati ugodno utrošeno vrijeme.

Uredništvo

Sadržaj

3 Uvodno slovo

VREMELPOV DOGAĐANJA

- 4 Svečana proslava dana Doma
- 5 41. međužupanijska domijada – kultura
- 6 41. međužupanijska domijada – sport
- 7 41. državna domijada – Rovinj
- 8 Projektni dan „Kvarnerske priče“
- 9 Unije – sakupljanje naplavina
- 10 ExTempore
- 10 Moj život u domu
- 10 Đir po Rijeci
- 11 Svečana dodjela priznanja našim učenicima
- 11 Program „Dani kruha“ u domu
- 12 Uređenje senzoričkog vrta
- 12 Europski školski sportski dan
- 13 Humanitarna akcija – Mladi protiv gladi
- 14 Izlet u Sloveniju
- 14 Dan sjećanja na žrtve Vukovara
- 15 Kreativnost na djelu: četvrti i šesta odgojna skupina
- 16 Edukativna predavanja u skupinama
- 17 Projektni dan „Sidro u Kvarneru“

FOTO USPOMENE

- 18 Fotografije odgojnih skupina
- 21 Djelatnici doma
- 21 Nagrađeni i pohvaljeni učenici
- 22 Naš dom u tisku

23 TEMA BROJA: Adolescencija i mladi

NAŠA POSLA

- 25 Profesionalna orientacija
- 26 Projekt „Maškare 2017.“
- 27 Intervju s riječkim glazbenikom Damijrom Urbanom
- 29 Moja prilagodba na život u domu
- 31 Romano Solis – putovanje u Ameriku

ZANIMLJIVOSTI

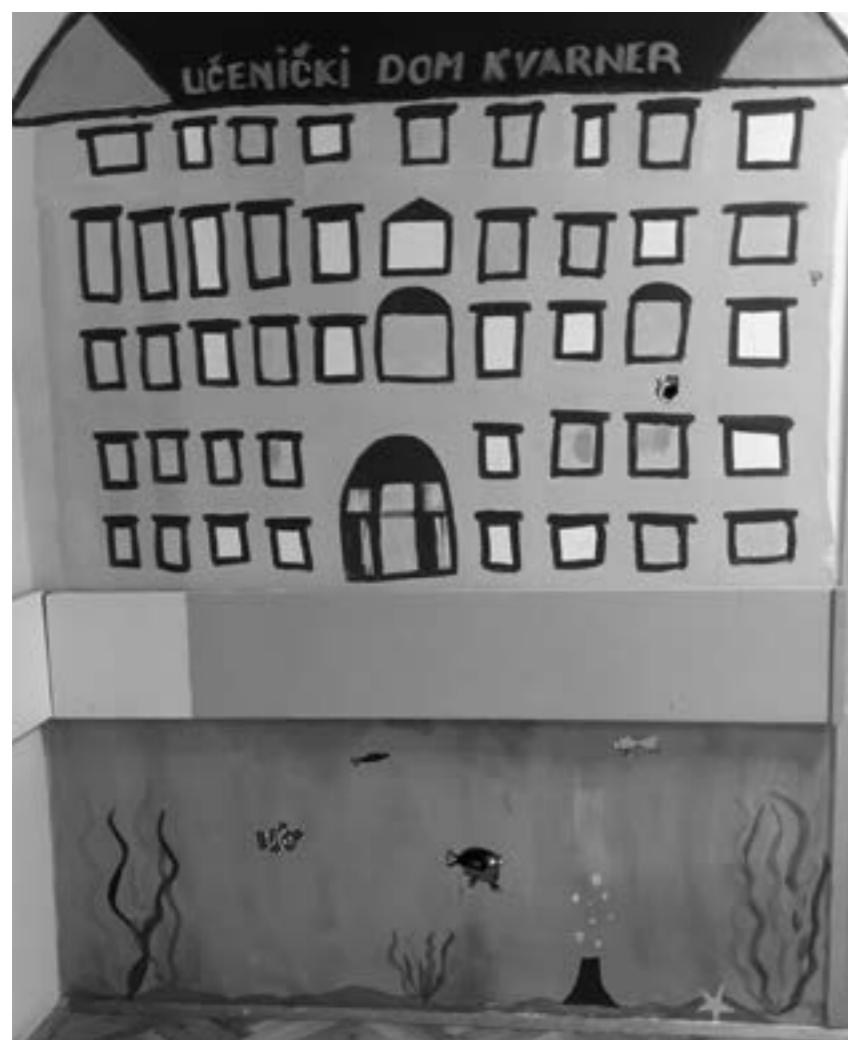
- 32 Rubikova kocka

SPORT

- 33 Izvješća s proljetnih i zimskih turnira
- 33 Matteo Buneta - portret nogometnika

KUTAK ZA OPUŠTANJE

- 34 Riječju i slikom

Uređenje dnevnog boravka 3.o.s.

Nakon ljetnih praznika, poigrali smo se našom maštom u dnevnom boravku. Pošto je ljeto prebrzo završilo, na zid ispod već naslikanog riječkog korza nacrtali smo zaboravljivu Doru, izgubljenog Nema i uvijek zabavnu dolinu Spužve Boba Skockanog kako bi bar malo ublažili nostalziju za ljetom. Uz naš trud i zabavu tijekom slikanja tih zabavnih likova, uspjeli smo dovršiti i uređenje dnevnog boravka koji je sada još veseliji i ugodniji za učenje i druženje.

Arabela Muščo, 3.o.s.

Naplavine pričaju adventske priče....

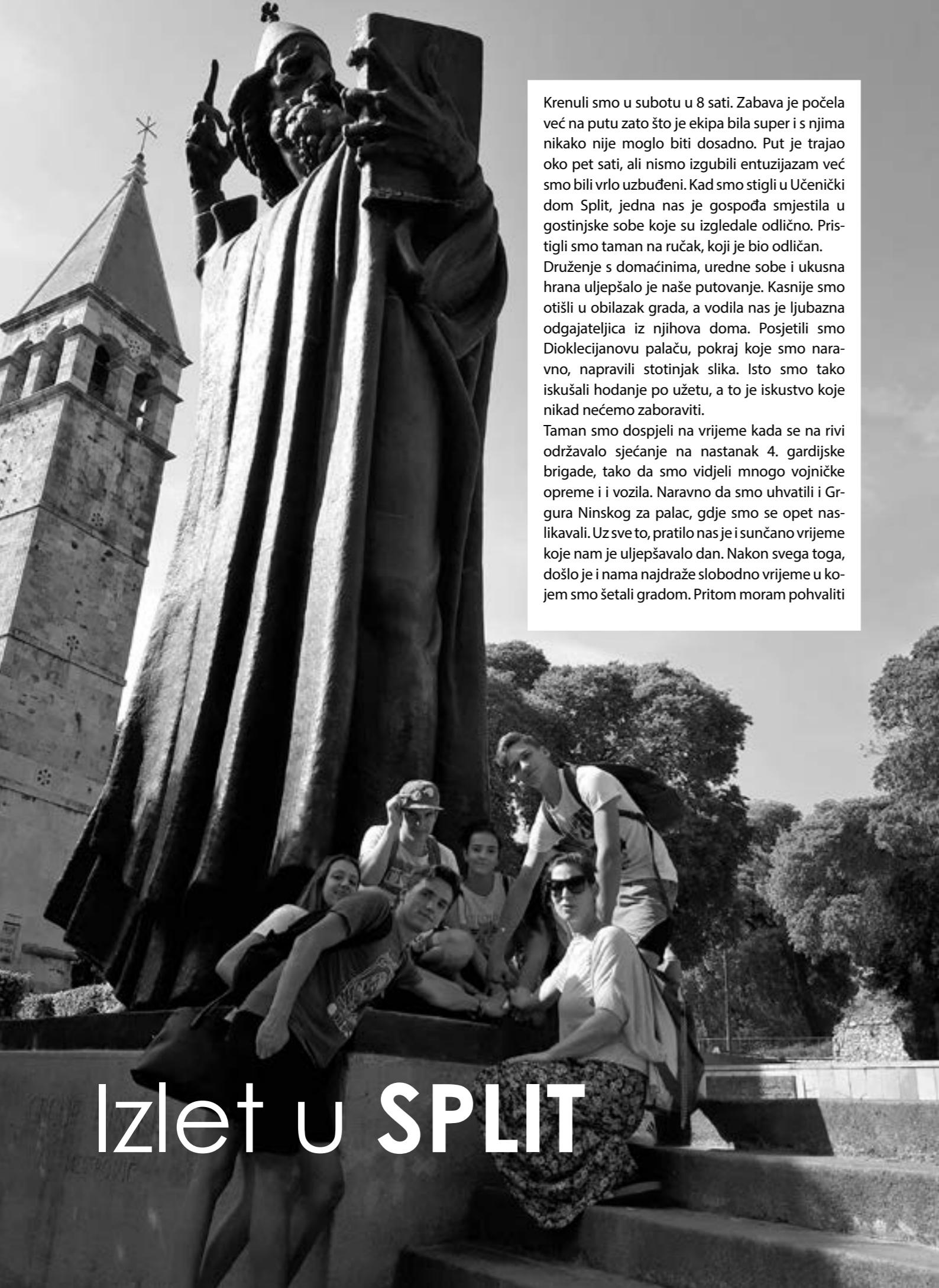
Kao i svake godine tako i ove, radionice od naplavina imaju svoje neizostavno mjesto u našem domu. Krajem prethodne školske godine nekolicina učenika se zaputila na izlet u pratinji odgajatelja na otok Unije. Zamisao je bila da pribavimo materijal za radionice.

Lijepi sunčani dan pratio nas je cijelo vrijeme tijekom lagane šetnje do plaže gdje more izbacuje naplavine. Uz ugodno druženje i rekreaciju, sakupili smo velik broj vreća s naplavinama koje ćemo oslikati i pridodati im umjetnički značaj. Sakupljene naplavine iskoristili smo za predlagdansko vrijeme za izradu adventskih vijenaca od naplavina te ukrase za bor od istih. Na radionicama naplavina, Učeničke zadruge Kvarnerić, uz prikladnu glazbu, učenička kreativnost je isplivavala na vidjelo. Uz ostale rukotvorine Učeničke zadruge, naplavine su i ove godine osvanule na štandu na riječkom Korzu. Učenici su svakodnevno u pratinji odgajatelja prezentirali svoje radove zainteresiranim prolaznicima koji su ih ponešto i kupili. Naknadno smo učeničke uratke izložili na našoj recepciji doma gdje su učenici, posjetitelji i djelatnici doma imali priliku diviti im se i kupiti još pokoji poklon za svoje najmilije.

Maša Bucci Sancin, prof.

Izlet u SPLIT

Krenuli smo u subotu u 8 sati. Zabava je počela već na putu zato što je ekipa bila super i s njima nikako nije moglo biti dosadno. Put je trajao oko pet sati, ali nismo izgubili entuzijazam već smo bili vrlo uzbudeni. Kad smo stigli u Učenički dom Split, jedna nas je gospođa smjestila u gostinske sobe koje su izgledale odlično. Pristigli smo taman na ručak, koji je bio odličan. Druženje s domaćinima, uredne sobe i ukusna hrana uljepšalo je naše putovanje. Kasnije smo otišli u obilazak grada, a vodila nas je ljubazna odgajateljica iz njihova doma. Posjetili smo Dioklecijanovu palaču, pokraj koje smo naravno, napravili stotinjak slike. Isto smo tako iskušali hodanje po užetu, a to je iskustvo koje nikad nećemo zaboraviti.

Taman smo dospjeli na vrijeme kada se na rivi održavalo sjećanje na nastanak 4. gardijske brigade, tako da smo vidjeli mnogo vojničke opreme i vozila. Naravno da smo uhvatili i Grurga Ninskog za palac, gdje smo se opet naslikivali. Uz sve to, pratilo nas je i sunčano vrijeme koje nam je uljepšavalo dan. Nakon svega toga, došlo je i nama najdraže slobodno vrijeme u kojem smo šetali gradom. Pritom moram pohvaliti

odgajatelje koji su nas pustili da malo duže ostanemo u gradu.

Također, istu večer se dogodilo nešto sasvim nenadano i spontano. Bez da nas je itko tražio, usred grada, otplesali smo svoju točku kojom smo privukli pažnju svim prolaznicima. Nakon nastupa smo dobili veliki pljesak, neki su se htjeli slikati s nama, a što je još važnije, dobili smo ponudu da sutradan plešemo i u bazenu kako bi ih promovirali (dom). Ta je noć bila nezaboravna. Ujutro smo uvježbali točku u bazenu koja, da vam budem iskren, nije izgledala baš najbolje, ali nama to nije bilo važno jer smo se ludo zabavili i dobili smo jedinstveni sok Pipi. Boce tog soka smo sačuvai za uspomenu. Nakon kratkog đira gradom, krenuli smo kući. Naravno, stali smo u Zadru gdje smo opet otplesali svoju točku.

Put nazad je opet bio dug i svi smo bili tužni što je završio. Razvedrile su nas slike i uspomene koje smo tamo napravili. Možda je trajalo kratko, ali događaji i iskustva koja smo stekli tamo pamtit ćemo do kraja života. Ništa ovo ne bi bilo moguće bez osobe koja vodi sve ovo: odgajateljice Maše, bez naše najbolje učiteljice plesa Anike, ali i naravno bez ovako spontane ekipe: Just Dance!!!

Tin Ivančan, 5. o.s

Europski školski sportski dan

28.9.2018.

I ove školske godine u programu rada doma planirali smo i realizirali obilježavanje *Europskog školskog sportskog dana*. Cilj nam je potaknuti učenike na bavljenje sportom i tjelesnim aktivnostima i tako doprinjeti razvoju njihove osobne i kulture življena. Sport je sastavni dio društvenih potreba pojedinca, te je univerzalno sredstvo razumijevanja i suradnje

među ljudima. Sportom ostvarujemo tjelesni i duhovni napredak, unapređujemo vitalnost, zdravlje, socijalne kompetencije, stavove.

Kroz sport učimo planirati i postavljati ciljeve, stvaramo radne navike, vježbamo ustrajnost i požrtvovnost, jačamo samopouzdanje i volju. Važnost sporta u odgojno-obrazovnom radu s mladima je iznimna. Doprinosi socijalizaciji i integraciji,

učenici korisno provode slobodno vrijeme. Sport okuplja različite i zbljižava ih, potiče samosvijest i pozitivnu sliku o sebi. Zbog svega toga okupili smo se 28.9.2018. u 10 sati na vanjskim i unutarnjim prostorima doma i kroz dva sata družili i zabavljali kroz razne sportske aktivnosti; košarku, odbojku, badminton, stolni tenis, biljar, stolni nogomet i fitnes.

Odgajatelj Anto Marjanović, prof.

Zimski turnir u stolnom tenisu

Dana 09.11.2018. održan je u našem domu *Zimski turnir u stolnom tenisu* na kojem su sudjelovali sljedeći učenički domovi: *Pula, Lovran, Sušak, Podmurvice, Karlovac i Kvarner* (muški), *Duga Resa, Sušak i Kvarner* u ženskoj konkurenциji. Turnir je održan s ciljem da se učenici iz učeničkih domova bolje upoznaju, podjele iskustva i najbitnije, zabave. Svima je bilo u cilju osvojiti prvo mjesto ali uz međusobno uvažavanje i poštivanje među domovima, a isto tako i suigrača u ekipi.

Za mene je to bilo jedno novo iskustvo gdje sam upoznao još različitih ljudi iz različitih mesta. Potrudili smo se da se svi domovi osjećaju ugodno. Najbitnija stvar koju sam vidio na turniru je kako se učenici iz našeg doma slažu i drže zajedno te zajedničkim snagama dolaze do rezultata. Rezultat mi nije bio toliko bitan, nego mi je bilo važnije zbljižiti se sa učenicima koji su u istom domu zajedno sa mnom. Nekad nas naše obaveze jednostavno natjeraju na to da nemamo toliko vremena družiti se sa ljudima s kojima živimo pod istim krovom. Ovo i slična natjecanja ujedinjuju nas da zajedno kao jedna složna ekipa pristupimo takvom turniru u cilju da se zabavimo i međusobno družimo.

Mario Golik, 8.os

Kvarnerić na Korzu i ove godine

Nakon uspješnih radionica *Učeničke zadruge Kvarnerić*, učeničke radove prezentirali smo na štandu na riječkom Korzu. Svaki dan, odgajatelji i učenici provodili su ugodno vrijeme u malom kutku prepunom kreativnih i simpatičnih adventskih ukrasa i nakita. Usprkos lošem vremenu, zainteresiranih prolaznika nije nedostajalo te smo uspjeli nešto i prodati. Hit su bili stakleni svijećnjaci i adventski vjenčići koji su izmamili najviše pogleda.

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara

Dana 19.studenog 2018. godine obilježili smo Dan sjećanja na žrtvu Vukovara. Ove smo se godine odlučili na mimohod ispred našeg doma gdje su naši učenici, ravnateljica i odgajatelji odlučili zapaliti svjeću te na taj način potaknuli riječku javnost na važnost i spomen grada heroja.

Božićna zabava

Kako bismo proslavili kraj 1. polugodišta i nadolazeće zimske praznike 2018./2019. godine, odlučili smo organizirati božićnu zabavu u Klubu mladeži.

Za organizaciju božićne zabave pobrinulo se Vijeće učenika. Zabava je tekla u božićnom duhu. Na repertoaru su se našle različite božićne, ali i zabavne pjesme. Tijekom zabave smo pili sok i grickali slatkiše, a tete kuahrice

su pripremile fine kolače i više vrsta pizza kojima nismo mogli odoljeti. Većina učenika se zabavljalo igrajući stolni tenis, stolni nogomet i biljar... Sve u svemu, jedno lijepo druženje.

Nika Ružić, 1.A o.s

Božićna atmosfera u Domu

Došlo je napokon i to vrijeme u godini, 12. mjesec već je u punom mahu pa smo i mi odlučili dovesti malo te atmosfere u naš Dom. Na radionici smo izradili nekoliko veselih božićnih drvca te njima ukrasili blagovaonu, a svuda pomalo nicale su lampice, mašnice te ostali veseli ukrasi. Sve što nam treba je malo volje i mnogo dobrog raspoloženja te najljepše vrijeme u godini može početi. Božićnih ukrasa nikad dosta, tako da se sada već bacamo na sljedeću radionicu da dotjeramo malo bolje i odgojne skupine. Svakome dobro dođe malo uživati u čarima božićnog duha.

Petra Rubinić, 3.os

Pomažem djeci!

U Hrvatskoj se trenutno nalazi preko 1500 napuštene djece što je navelo učenike našeg doma na razmišljanje. Bližio se Božić – vrijeme darivanja. Djeca u domovima za nezbriunate ovise o pomoći države i donacijama humanih ljudi,

a upravo smo to mi htjeli biti - humani. Složili smo se kako nam ne bi bio problem izdvajiti pokoju kunu kako bi kupili poklone, poneku sitnicu djeci koja bi se za Božić mogla obrazovati i vidjeti da nisu sami već da svi mi mislimo i brinemo o

njima. Nakon sakupljanja svih poklona uputili smo se u *Dječji dom Ivane Brlić-Mažuranić na Potoku*. Ovom gestom uljepšali smo blagdane i toj djeci i sami sebi.

Ivana Miletić, 3.a OS

Poklončići za djecu u Potoku

Božično vrijeme je vrijeme darivanja, te smo održali akciju prikupljanja poklončića. Skupilo se mnoštvo igračaka i slatkiša koje smo donirali domu za nezbrinutu djecu na Potoku kako bi mališanima uljepšali božićni period. Svima jedno veliko HVALA koji su sudjelovali u ovoj humanitarnoj akciji, a posebno učenici na čiju inicijativu je ova akcija pokrenuta.

Sretan Božić!!

Edukacija Strukturalni dijalog

Dobivši poziv od *Mreže mladih Hrvatske* uputili smo se na seminar vezan uz strukturalni dijalog. Edukacija se održala u Zadru u razdoblju od 30.01.2019. do 02.02.2019. Sudjelovalo je 14 srednjih škola te mi kao jedini učenički dom. Bili smo smješteni u Hostelu mladih gdje su se i održavale radionice i predavanja. Seminar je bio vrlo uspješan i koristan te uspješno održan na zadovoljstvo svih sudionika. Obradivali smo teme učeničkog vijeća i strukturiranog dijaloga – dijaloga između mladih i onih koji donose odluke. Grupa je bila vrlo aktivna i ambiciozna. Svatko je mogao iznijeti svoje mišljenje i stavove te smo došli do vrlo zanimljivih zaključaka. Zaista mislim kako bi ovakvih seminara trebalo biti više kako bi se potaknuo što veći broj mladih ljudi na konstruktivno i kreativno razmišljanje i sudjelovanje u zajednici. Prikupili smo mnoštvo inovativnih ideja i rješenja te stekli puno novih iskustava. Ovaj seminar će sigurno dugo pamtit i rado ga se prisjećati.

Osim mnoštva znanja, iz Zadra nosim i brojna nova poznanstva i prijatelje. Jako smo se brzo povezali i puno zabavili kako na samoj edukaciji tako i u vremenu nakon nje. Iako smo iz različitih gradova i mjesta sigurna sam da ćemo ostati u kontaktu što je za mene nešto prekrasno i neprocjenjivo. Sa smiješkom na licu i predivnim sjećanjima pamtit ću ovaj seminar te se nadam da će ih biti još...

Petra Rubinić, 3.OS

Uredili smo i zajedničku prostoriju 1. odgojne skupine

Razne boje svakodnevno uljepšavaju naš dan, stoga smo odlučili kako starim ispranim bojama nije mjesto u našoj odgojnoj skupini.

Uhvatili smo se posla i prostora u kojem svi volimo boraviti i družiti se obojili u ljubičastu i bijelu boju. Sada nam je u tom prostoru mnogo ugodnije provoditi vrijeme, kao i učiti jer u njoj je sada potpuno novo

osvježenje, potpuno nove boje koje će nam sigurno biti puno ugodnije i ljepše za vidjeti svakoga dana.

U našem dnevnom sada će biti još puno druženja, upoznavanja, sigurna sam kako će se tamo sklopiti i još mnoga prijateljstva sada kada i sama ta prostorija ima jedan novi i veseliji duh.

Elena Liker, 1. os

Živim li onako kako zaista želim?

Vjerojatno je česta pojava u mladih adolescenata da se barem jednom u nekom trenutku života upitaju kako žive svoj ili barem razmotre svoj život. Nije ništa drugačije niti u osoba srednje ili starije životne dobi.

Važna je činjenica da upoznaš samog sebe, pa nije uzaludno govorio mudri Sokrat prolaznicima na grčkim forumima, bez obzira što ga poneki "nisu

čuli": "Upoznaj se."

U redu. Upoznaj se. Hm... Od kuda da krenem? Znam svoje ime, podrijetlo, svoje bližnje, prijatelje... Ali sebe?

Poznajem li se istinski na kraju kraljeva? Neki će brzopotezno pozitivno odgovoriti: naravno. Neki će zastati i vjerojatno na kraju dana ili tijekom nekog sata u danu stati i priznati si: "Ne poznajem se." U redu, znam tko

sam, što sam, koje boje volim, itd... ali se nisam dovoljno dobro upoznao/la dosad.

Važan je trenutak u svakom životu iskreno reći samom sebi ono što je zaista ona prava istina o toj osobi o kojoj upravo razmišljam – o sebi. Činjenica jest da svi mi želimo upoznati sebe; spoznati kakvi smo, međutim, ponekad se čini da smo

samo zagrebi površinu (u)poznavanja sebe. Treba proći duži period vremena i spoznati se. No, to ne bi trebao biti samo naš zadatak. Svi mi sebe volimo, ili barem trebamo težiti da se volimo, no, što je s činjenicom da nas pojedinci ne vole ili još bolje reći, ne preferiraju ili možda čak ne toleriraju?

Svima nam je poznat osjećaj da ne preferiraš baš pretjerano neke ljudе koji te okružuju. Ima slučajeva kada osobe "ne kliknu", ne slažu i shodno tome, ne provode slobodno vrijeme u zajedničkim trenucima. No, što se događa kada imаш složen odnos s prijateljima i prijateljicama, ali ne svida ti se nešto kod njih? Ili oni možda za tebe smatraju da imаш neku određenu karakteristiku koja im, možemo reći, "...nije sjela kod tebe..." Što onda?

Smtram da je jedan od važnijih imperativa u životu onaj da činiš drugim što želiš da drugi čine i tebi. Ako nekome smeta ili tolerira neku tvoju karakteristiku (koja ne odgovara tvojim prijateljima), što tada učiniti? Možda bi bilo najbolje, kao i svemu u životu pojedinačno pristupiti rješavanju ove dileme. Krenuti od sebe na način da upoznaš sebe i ako imаш sreću, dokučiš jesli zadovoljan sa svim svojim karakteristikama. U ovom slučaju, mislim na one unutarnje osobine koje te čine samim čovjekom.

Jesam li dobar čovjek, jesam li spremn/a pomoći nekome u nevolji? Jesam li spremn/a učiniti nešto za drugoga, a pritom da jednim dijelom naštetiš sebi...? Važna su to pitanja. Naravno, jer je svatko sebi važan.

Što je i u redu. No, tu se ne dotičem one ljudske odlike koju svi mi manje ili više volimo zataškati u javnosti – sebičnosti.

No, da se vratim na našu temu. Da, moramo biti važni sami sebi, jer tko se najviše brine za tebe, ako ne ti sam? Zar ne?

Međutim, postoji različitih situacija kada su naši prijatelji oni pravi,

istinski, i ti si iskren prema njima.

No, prešutno rečeno, uvijek ima ono nešto što lagano, ali sigurno upali crvenu lampicu kod osoba bliskih tebi. Što tada učiniti? Biti iskren i pokušati se promijeniti? Ili biti svoj, kako to kaže August Cesarac. Ako želimo harmoniju i sklad u svojim životima, a nadam se da to mogu prepostaviti u većini slučajeva, trebali bismo uvažavati sve ljudе, kako one nama bliske, tako i one koje još ne poznajemo dovoljno da ih nazovemo prijateljima. Trebaš biti svoj, ali, trebaš uvijek imati razmijevanja za onu osobu do tebe, poznavo ti nju ili ne. Tolerancija jest važan pojam, ili bi barem trebao biti važan pojam u našim životima. Svi smo mi veoma slični, ali i veoma različiti. Možda se slično odjievamo, imamo sličnu ili istu fizuru, ali, kada se zagledamo u sebe, dovoljno smo razičiti i da upravo u toj našoj različitosti uvidimo važnu činjenicu da prihvativimo tu različitost koja nas odvaja od druge osobe, tj. osoba. Uče nas od vrtićkih dana pa kasnije u školama o toleranciji, koja jest važna, ali uče nas i prihvaćati sve one različitosti koje nas na neki način vežu uz sve pojedince koji se nalaze u

Posjet Hrvatskom narodnom kazalištu Ivan pl. Zajc

Na samom početku drugog polugodišta ove školske godine imali smo priliku otići u kazalište i vidjeti izvanrednu predstavu redateljice Anice Tomić. Dana 16.siječnja 2019. godine učenici našeg doma su u pratinji odgajateljice Dubravke Alar Vićević otišli uživati u predstavi "Woyzeck". Predstava je započela u 19 sati i 30 minuta, a završila u 20 sati i 45 minuta. Ostavila je dubok dojam na sve nas i svi smo iz kazališta donijeli neke nove stavove

i poglede na svijet. Uživali smo u glumačkom umijeću poznatih kazališnih glumaca kao što su Dean Krivačić koji je igrao glavnu ulogu ili Olivera Baljak koja nas je oduševila u ulozi doktorice. Mislim da je lijepo što smo prisustvovali nečem novom i drugačijem te mislim da nam je svima to u pozitivnom smislu koristilo! Veselim se novom posjetu kazalištu!

Daliborka Šlat, 1A os.

LI-RA

Radonice su započele predstavljanjem voditelja i njihovih radionica. Bilo je sveukupno tri radionice. Prva i ona kojoj sam se ja najviše radovala bila je radionica izrade zvonca od školjaka na vjetru ili čepova. Na toj radionici bilo je skoro najviše sudionika. Voditelj je bio jako zanimljiv i simpatičan te je pomagao onima koji nisu uspjeli sami završiti zvonca. Drugima je dijelio savjete kako da usavrše svoja zvonca kroz koja je vjetar puhati.

Svi su radovi ispali odlični i osobe koje

su bile u toj radionici bile su vesele, zanimljive te su bile spremne na komunikaciju i upoznavanje, makar su na toj radionici sudjelovale većinom djevojke.

Bit druge radionice bila je izrada borova od čepova te njihovo ukrašavanje. Na toj je radionici bilo najviše sudionika, atmosfera je bila ležerna i većinom su njezini sudionici bila djeca, ali je svejedno ipak bilo jako zanimljivo.

Treće radionica je bila najteža i tu su sudjelovale spretnije osobe zboga toga što su se izrađivali cvjetovi od dijelova plastičnih boca. Na ovoj radionici nisam sudjelovala zbog toga što nisam znala kako izraditi ono

što je trebalo, bez obzira što su mi voditelji objašnjavali. To malo vremena što sam provela na zadnjoj radionici primetila sam veliku ozbiljnost, ali i pristupačnost u isto vrijeme od osoba koje su na njoj sudjelovale.

Radonice su započele u 14h i nisu imale određeni vremenski rok koliko traju. Radonice su bile jako zanimljive i omogućile su sudionicima spoznaju da se od stvari koje možemo pronaći u prirodi (školjke) te nekih predmeta za koje mislimo da nemaju nikakvu korist mogu napraviti predivni dekorativni ukrasi.

Paula Kvaternik, 3.a os

Košarkaška družina

Košarkaška družina je sportska aktivnost u Učeničkom domu Kvarner u koju sam se upisao. Upisao sam je jer volim sport i rekreaciju. Svakodnevno igramo košarku na igralištu i dobro se zabavljamo. Još nismo imai niti jedan trening jer se nikako ne možemo skupiti jer smo različite smjene. Još jedna od prednosti je to što ne moramo u školu ako imamo natjecanje. To je sve što vam mogu reći zasad o košarkaškoj družini u Domu.

Sudjelovali smo na turnirima Sidro u Kvarneru, igrali smo protiv Pomorske škole Bakar, Prve riječke hrvatske gimnazije i druge ekipe doma. Završili smo na trećem mjestu pobjedom nad Pomorskog škola Bakar i gubitkom od Prve riječke hrvatske gimnazije te ekipe Kvarner 2.

Fran Jančić, 6. os

Likovna skupština u Celju

Budući da je ovo moj prvi odlazak u Sloveniju, a posebice u drugi dom izvan Hrvatske, moram reći kako sam iznenađen standardom kojeg sam imao priliku vidjeti.

Slovenci koje smo upoznali bili su dražesni ljudi iako nam se bilo teže sporazumijeti s njima. Dom je izgledao jako uređeno i bio je velik, primajući razne učenike i studente, a ujedno je služio i kao hostel. Nakon glazbe koju smo odslušali, mogli smo krenuti s našim likovnim radovima. Nakon osmišljavanja i puno uloženog truda mogli smo vidjeti kakve su sve rukotvorine napravili drugi.

Uistinu, bilo je mnoštvo dobrih i fenomenalnih radova, te mi je dragو što sam prisustvovao takvom događanju, s jednom manom a to je da su ljudi koji su se skupljali uglavnom držali u svojim zasebnim skupinama te nisu upoznali puno ljudi osim naših domaćina.

Ukratko, bilo je to jedno zabavno i zanimljivo iskustvo gdje smo upoznali razne talentirane ljudi. Celje je predivan grad i ovaj dolazak u Sloveniju je bio zadovoljavajući.

Barto Prpić, 3.a os

Domska knjižnica

Ove godine (kao i prošle dvije) često dolazim u domsku knjižnicu. Najčešće posuđujem lektire, ali i ostale naslove.

Knjižničarke su drage, a i u redu je ako vratim knjigu malo kasnije jer se ne plaća zakasnina. Trenutno čitam Anu Karenjinu koja ima oko tisuću stranica pa je odlično što ne moram misliti kada trebam vratiti knjigu.

Maškare 2019. VESELE GLJIVE

Već tradicionalno sudjelovanje na Riječkom karnevalu ove godine ima vesele boje!
Tema Nevere iz učeničkog doma Kvarner je Vesele gljive. Nakon nekoliko kreativnih prijedloga izglasana je maska Učeničkog doma Split – Vesele gljive. Muzička pratnja je skladba Best believe od Emapee, a koreografija je prikladna i razigrana. Kao i prethodnih godina, naš projekt je u programu e-Twinning europske suradnje učenika i odgajatelja domova i srednjih škola.

Na sastanku održanom u Mariboru prezentirana je izrada maske te razmijenjeni korisni savjeti s obzirom na materijale, vremenske uvjete i funkcionalnost. Nakon početnih organizacijskih dogovora krenuli smo u izradu. Učenici sudjeluju u izradi maski koje se sastoje od osnovnog dijela „klobuka“ koji je za našu potrebu jedan sombrero koji je prekriven materijalom u bojama, stapka je bijela plahta i još bijele rukavice – kostim potpun! Svaki učenik može kreativno izraziti svoje točkice i na kraju ćemo poteći kao šarena i vesela rijeka maškaranih gljiva. Radni sastanci su mjesto druženja, ponekih dogodovština i opuštene atmosfere. Ukupno učestvuje 25 učenika iz našeg Doma, a s gostima iz Maribora, Skopja, Varaždina, Zagreba, Karlovca, Crikvenice, Splita – naša povorka postaje među najmnogobrojnijima na Riječkom karnevalu – ukupno preko 230 raplesanih točkica i boja.

Tomislava Prebilić, prof.

PLESNA DRUŽINA

I ove godine je organizirana plesna družina. Nakon jako dobrog uspjeha na prošloj Domijadi, učenici su puni motiva i želje da ove godine rezultat bude još bolji. Uz vodstvo vanjske suradnice Anike, polaznici svaki četvrtak uvježbavaju nove koreografije – zanimljiv i kreativan spoj plesa i glume. S obzirom na iskustvo većine polaznika i oni sami dobrim dijelom predlažu i kreiraju izgled nastupa te se tako dodatno motiviraju i potiču na redovitost i uspjeh.

Bojan Drakulić, prof.

Uređenje dnevnog boravka 6.o.s.

Na ideju uređenja dnevnog boravka došli smo slučajno. Svaka skupina ima svoj kutak gdje se mogu družiti, gledati filmove, slušati glazbu i sl., te smo i mi odlučili urediti naš prostor. Zajedničkim snagama pofarbali smo zid i lagano krenuli s uređivanjem. Želja nam je urediti dnevni boravak i nabaviti televiziju gdje možemo gledati filmove ili utakmice da ne moramo ići u druge skupine.

Fran Jančić, 6.o.s.

Na prvoj smo od starog papira pravili košarice, a na drugoj smo sami mogli izraditi svoju lutkicu i obući je u vlastite modne kreacije. Treća je svima bila najzanimljivija. Naizgled obične narukvice smo pretvarali u svjetleće (čitaj: čarobne) uz samo malo dobre volje i elektro-provodivog (čitaj: čarobnog) konca. Nakon napornog dana odlučili smo se opustiti u Ivaninoj kući bajki. Prošetali smo kroz čarobnu šumu, ugledali nekoliko čudnovatih stvorenja i napoljetku, popričali čak i s Bjesomarom.

Martina Bunjevčević, 3.o

Radionice u zavičaju bajki

Učenička zadruga Kvarnerić je i ove godine nastavila s kreativnim radom i upoznavanjem sa ostalim kreativcima. Prva destinacija u tu svrhu bilo je u Ogulinu - zavičaju bajke. Tamo smo, zajedno sa sudionicima iz čak tri županije, imali priliku prisustvovati na tri radionice.

Početak radionice upoznavanja i prevencije elektroničkog nasilja

Svima je već poznata tematika vрšnjačkog nasilja koja je naјlast, postala uobičajena tema među pripadnicima odgojno – obrazovnih institucija. Svakodnevna zbivanja u okruženjima gdje borave školari zaprepaštuju nas svakim novim slučajem sve više i više.

I upravo iz takvih negativnih misli i osjećaja, proizašla je jedna pozitivna ideja. Naravno, radi se o preventivi upravo takvog ponašanja u *Učeničkom domu Kvarner*.

Kroz nekoliko predavanja o tzv. *cyberbullying* – ili elektroničkom nasilju odlučili smo osvijestiti na taj problem među današnjim učenicima srednjih škola te pokušati spriječiti njihovo daljnje napredovanje. Cilj je ovakvih radionica bio ukazivanje negativnih posljedica takvog ponašanja upravo među srednjoškolcima. Proučavajući medijske slučajeve i literaturu problematike elektroničkog nasilja ispostavilo se da naјlast svaka peta mlađa osoba doživi napad putem društvenih mreža poput: *Snapchat-a*, *Whatsapp-a*, *Instagram-a*, *Facebook-a* te drugih internetskih blogova, popularnih među maloljetničkom populacijom.

Međutim, prije svega krenimo korak po korak. Što zapravo označava pojam *cyberbullying* - a. Taj pojam označava svako agresivno te ponavljano djelovanje pojedinca ili grupe koja upotrebom internetskih i komunikacijskih kanala za krajnji cilj imaju poticanje grupne mržnje, lažno optuživanje, napade na privatnost, uz nemiravanje, uhođenje, vrijedjanje, te u konačnici utjecanje na druge da budu podli prema određenoj osobi ili da je izbjegavaju. Također, jedna od odlika elektroničkog nasilja jest da se takvo nasilje odvija tijekom dužeg vremenskog razdoblja.

Na koji način se vrši takvo elektroničko nasilje? Najednostavije putem slanja, obavljanja slika, fotografija i tekstova, lažnog predstavljanja, korištenja tudiša internetskih nadimaka ili lozinka. Kako živimo u tehnološkom dobu, svako se elektroničko nasilje vrši najčešće putem ponajprije mobilnih telefona i/ili osobnih računala.

Promatrajući lica učenika, mogli smo uočiti zaprepaštenje. Naime, ono što je zapravo učenicima "zapelo" za uho, bila je činjenica da postoji više vrsta sudionika u elektroničkom nasilju.

Tri su najvažnije uloge u ovakovome medijskom svijetu: žrtva, napadač i

promatrač – svjedok.

Ono što je specifično za žrtve zapravo i nije toliko neka njihova karakteristika, već činjenica da u očima napadača one imaju nekakvo obilježje što ih izuzima iz mase. Poput fizičkog izgleda (viši, niži, jače građe), pametniji i/ili manje pametni pojedinci, pojedinci s više ili manje samopouzdanja, sarmašni ili bogati, sramežljivi, tjeskobni, talentirani, tihi ili osjetljivi, itd..., mlađi ili stariji, nižeg statusa među mlađom populacijom, ili same činjenice da su novi učenici u školskom okruženju.... Radi se zapravo o tome da njih sam napadač vidi "drugačijima" od sebe te time koristi priliku da ih omalovaži, vrijeđa, isključi, uzmeniri, proganja, kleveće, napada indirektno, naravno, osjećajući se moćnijim i snažnijim anonimno putem društvenih mreža.

Što reći o napadačima? Jednostavno da su željni pažnje. Ne zvuči pozitivno, jeli da?

Da, radi se o pojedincima koji se osjećaju ugroženo na neki način ali bez obzira na to, imaju osjećaj pozitivne slike o sebi. Osjećaju potrebu da da budu "vode" da upravljaju, dominiraju drugima. Oni su zaokupljeni svojim željama i potrebama, nemaju sposobnost previđanja drugoročnih i kratkoročnih posljedica. Ne preuzimaju odgovornost za svoje ponašanje, ne uvažavaju osjećaje, nemaju empatije za druge što ih i vodi ka neprimjerenom ponašanju u *cyber*-prostoru. Upravo i postaju nasilci tada kada nema roditeljske kontrole nad njima, to su trenuci kada na druge pojedince "šire" svoje negativne emocije.

Jedna od karakteristika jest da napadači imaju negativne emocije prema roditeljima, radi se o lošim odnosima s njima te upravo u odnosu napadača i njegova/ih roditelja nedostaje one emocionalne potpore

koja je potrebna svakome.

Uz sve navedene odlike, moguće je da su antisocijalnog ponašanja te skloni nasilnom ponašanju.

No, što reći o promatračima, svjedocima? Oni najčešće nisu niti svjesni što čine, a to je da prenose i šire dalje lažne informacije, slike... Neki se, naime priključuju, jer ipak se ne zna u fizičkom svijetu njihovo ime, ne trebaju biti fizički snažni. Neki od takvih pojedinaca odbijaju pomoći žrtvi, čime prešutno podržavaju nasilje. I time se zapravo zatvara taj krug virtualnog nasilja.

Kada bismo se zapitali ima li zapravo sličnosti između tradicionalnog nasilja i ovog elektroničkog, zapravo bismo dobili pozitivan odgovor. Naime, nasilje je i uvijek će biti nasilje. Razlika je jedino ta da u virtualnom, elektroničkom nasilju žrtva je uvijek dostupna čime se njezino nemoćno stanje još više pogoršava.

S takvim dostupnim činjenicama, poznato je da žrtva postaje svjesna osjećaja nemoći; dolazi do smanjenja samopouzdanja, frustracija, depresije, bijesa, smetnju u snu, postupne preobrazbe u napadača na društvenim mrežama, devijantnog ponašanja, čak i suicidalnih misli, a u budućnosti će imati i probleme u vlastitim vezama.

Iz navedenih posljedica važno je upravo pokušati stati na kraj ovakoj verziji nasilja. Jer iz dana u dan, stanje se kako sada stanje izgleda, ne poboljšava. Jedini način da se zaustavi takva negativna moda ponašanja mlađe populacije jest upoznavanje i prevencija. *Cyberbullying* se treba čim prije zaustaviti, a u sklopu radionica koje su se održale dosad, nadamo se da će ipak uroditи plodom na način da svaki pojedinac učini što može, da se aktivno uključi, krene od sebe i pokuša sam stati na kraj ovoj vrsti nasilja.

Majda Sirnik,
mag.edu.

Odgajateljica u stopama pedagoginje

Bio je studeni. Za većinu sasvim tipičan mjesec koji donosi hladnoću, sivilo, mrak, kišu, studen... No, ne i za mene. Bio je to mjesec koji mi je, bez isčekivanja pružio zadovoljstvo i ispunjenost. Dolazak u Dom za mene je značio pozitivnu promjenu i dobitak. Ne u materijalnom smislu, već u pogledu osobnog zadovoljstva. Prihvatanje novog posla za mene je značio stjecanje novih prijateljstva, poznanstva, izazova, odluka, povjerenja, iskušenja, mogućnosti i odabira. Biti pedagog životni je odabir i poziv. Poziv koji se ne živi šest, osam ili deset sati dnevno, već dvadeset i četiri sata dnevno. Riječ pedagog dolazi od grčke riječi paidagogos što u doslovnom prijevodu znači onaj koji vodi dijete, odgojitelj. Pedagog i odgajatelj povezuje pedagošku teoriju i praksu. Dnevni ritam pedagoga i odgajatelja sačinjen je od niza izazova i privilegija. Izazova jer iako postoji opis poslova koje odgajatelj izvršava niti jedan dan nije isti. Postoji bezbroj situacija koje su specifične i jedinstvene. Pojedine su vedre i pozitivne, ali postoje i one za koje nema brzog rješenja. I za njih treba znati postupiti ispravno, na vrijeme i ciljano. Pitate se zašto privilegija? Privilegija jer rad s mladima, bez obzira odnosi li se na suradnju unutar doma ili neke druge odgojno- obrazovne institucije predstavlja mogućnost djelovanja, upoznavanja i suradnje sa brojnim mlađim pojedincima, njihovim promišljanjima, željama, problemima i težnjama. Predstavlja upoznavanje njihove prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Njih samih, njihovih prijatelja i obitelji. U domu je, kao privremenom mjestu boravka učenika suradnja još izraženija. Dom je mjesto u kojem učenici proživljavaju sve emocije. Emocije sreće, tuge, ljutnje, straha, ushićenja i brojnih drugih. Svaka od njih u jednom trenu prevlada i bude izraženija u ekspresiji pojedinca. I ne može proći nezamijećeno. Iz svake emocije i situacije koju proživi, učenik odrasta i biva bogatiji za novo iskustvo i proživljenu situaciju. A uz njih i njihov odgajatelj. Bez obzira odaje li odgajatelj dojam znanja ili neznanja za određenu informaciju i situaciju.

Antonija Vuletić, mag.paed.

1. ODGOJNA SKUPINA

Odgajateljica: Patricia Tićac, prof.

Dominique Rose Antonić, Elena Liker, Matea Katalinić, Katja Klepac, Magdalena Šporčić, Nikolina Pavićić, Karolina Brdar, Stella Zulijani, Iris Despotović, Petra Jugović, Una Pajalić, Melanie Robl, Tiffani Gašparini, Dina Novaković, Nikolina Korša, Ivana Blašković, Agata Vučić

3. ODGOJNA SKUPINA

Odgajateljica:
Maša Bucci Sancin, prof.

Sandra Bokulić, Viktorija Mihaljević, Antonija Kolarić, Danijela Manojlović, Nora Nabršnigg, Lidija Slavković, Tomislava Piršljin, Martina Bunjevčević, Nina Španjol, Stella Lucija Muščo, Anita Stančić, Lucija Miš, Lucija Tunjić, Lara Baranašić, Petra Rubinić, Arabella Muščo, Melani Ujčić, Dajana Lupić

1.A ODGOJNA SKUPINA

Odgajateljica: Majda Sirnik, mag.edu

Nina Jurčić, Mia Tuškanac, Daliborka Šlat, Nika Ružić, Antonella Majnarić Gašparac, Veronika Herić, Ivana Šverko, Patricia Pilat, Arijana Mujagić, Paola Pilat, Tia Krančić, Antonela Močibob, Andrea Antončić, Alis Grgurić, Dorotea Grgurić, Nives Jakovac

3.A ODGOJNA SKUPINA

Odgajatelj: Bojan Drakulić, prof.

Lucija Kaločira, Jovana Munižaba, Petra Ilijic, Leticija Franolić, Ivona Miletic, Paula Kvaternik, Mihael Rovis, Noel Bilić, Stefan Antanasković, Barto Prpić, David Risteski, Petar Viljevac, Stipe Kordić, Armend Sejdijaj, Dženis Miljković

2. ODGOJNA SKUPINA

Odgajateljica: Eda Nobilo, prof.

Ema Plivelić, Valentina Čavlović, Martina Kajfeš, Rahela Vego, Kristina Miličić, Erika Lisac, Ivana Šuster, Karla Jambrešić, Suzana Petrović, Iva Bolf, Lucija Božić, Jelena Gecan, Lena Černeka, Aurora Krbavčić, Viktorija Kovač, Ines Pifar, Renee Posavac

4. ODGOJNA SKUPINA

Odgajatelj: Zlatko Jeličić, prof.

Manuela Tomac, Matea Neralić, Ivana Gržetić, Andjela Kučinić, Dora Moguš, Vedrana Dragović, Milica Milošević, Barbara Poljančić, Mihaela Grdešić, Marta Gašljević, Antonela Jakuc, Darija Stosić, Klara Šafar, Sara Županić, Melita Toplak, Kristina Grubišić, Lucija Rožman, Stella Vučković

5. ODGOJNA SKUPINA

Odgajateljica: Srđan Mršulja, prof.

Andre Orlić, Damjan Bakija, Mateo Kovač, Antonio Kezele, Andrej Kvaternik, Anddy Vukelić, Mateo Škarić, Dominik Žentil Ćuća, Bruno Majdenić, Franko Fafandel, Edi Vučić, Daniel Stipetić, Tin Ivančan, Ivan Petrušić, Diego Dumičić, Antonio Budeš, Dino Franjković, Raoul Rupenović, Mateo Bukvić, Luka Bebić, Domagoj Jelavić, Gabriel Perja, Dominik Križanović

8. ODGOJNA SKUPINA

Odgajatelj: Anto Marjanović, prof

Adrijan Grgić, Mateo Blažina, Kristian Uzelac, Karlo Jovanović, Ivan Lopac, Leo Šupraha, Filip Šupraha, Nikola Bogović, David Matasić, Hrvoje Tončić, Andi Jelčić, Sanjin Miškulinić, Rafael Blažević, Patrik Bakunić, David Guščić, Lovro Cvitković, Vid Slavković, Mario Golik, Marko Banović, Ante Valentin

6. ODGOJNA SKUPINA

Odgajateljica:

Nataša Vučinić, prof.

Marcel Margeta, Dominik Županić, Bruno Biondić, Luka Radošević, Fran Blažević, Ivan Matajia, Massimo Oklen, Stefanno Šimić, Mateo Smoljan, Tomislav Perković, Antun Roždijevac, Erik Kotvica Celčić, Karlo Kotvica Celčić, Fran Jančić, Marko Hodak, Dino Škratović, Damir Tomljanović, Jakov Jugović, Goran Rajačić, Leon Matić

9. ODGOJNA SKUPINA

Odgajateljica:

Dubravka Alar Vičević, prof.

Nikolina Rončević, Iva Rončević, Paula Pleša, Laura Volarić, Vita Paušić, Katarina Kučinić, Nika Škiljan, Nikolina Kljajić, Jasmina Čolić, Magdalena Nekić, Veronika Gido, Ena Šolić, Iva Tončić, Lara Tončić, Dora Badurina, Ivana Matijević, Ivona Novak, Franca Radošić, Vana Morena Dujmović, Stella Mlinarić, Tea Plevel, Diana Djordjević, Nina Klarić

7. ODGOJNA SKUPINA

Odgajateljica: Tomislava Prebilić, prof.

Danijel Despot, Jakov Kustura, Tomislav Mihelić, Mihael Kosanović, Robert Nekić, Jan Samardžija, Luka Hodak, Zvonimir Car, Matija Makek, Luka Despot, Dominik Žagar, Aris Andreškić, Patrik Pavlak, Iv Marić, Antonio Pavlić, Gordan Emmanuel Fett

10. ODGOJNA SKUPINA

Odgajateljica: Ivana Krtinić, prof.

Danijela Vidović, Irena Kamenčić, Nika Grdinić, Chiara Jerman, Anamarija Podobnik, Ines Salopek, Sara Divović, Antonela Andlar, Angelina Prpić, Martina Defar, Gloria Crnković, Ema Đurđević, Nika Kauzlaric, Martina Jakovac, Isabel Zović, Petra Kovač, Anamarija Pušelja, Mihaela Šimunović, Ivana Čemeljić, Lucija Badurina, Elena Nonković Lončar

11. ODGOJNA SKUPINA

Odgajateljica:

Antonija Vuletić, mag.paed.

Ivana Borić, Stela Španjol, Anamarija Grdić, Mihaela Orlić, Natalija Pantar, Magdalena Juričić, Karla Marinić, Paola Bokulić, Lucija Datković, Adriana Jahić, Lucija Vučetić, Iva Jakovac, Marta Božac, Antonija Vidas, Andjela Nekić, Ela Žagar, Ivana Škarabot, Tiana Pavić, Daria Polić, Lea Ljubičić, Danica Boltek, Gabriela Grgić, Magdalena Burić, Valentina Burić, Nikolina Pleša,

Turnir u košarci

Dana 12.11.2018. godine održalo se natjecanje iz košarke u dvorani trgovачke škole. Dom je imao dvije ekipe: *Kvarner 1* i *Kvarner 2*.

U dvoranu smo već krenuli u 9,30. Do dvorane, s nama je išla ekipa *Pomorske škole Bakar* koja je isto sudjelovala u ovom natjecanju. Utakmice su se odigravale u dva navrata do 11 koševa. *Prva riječka hrvatska gimnazija* je bila daleko najbolja i osvojila je prvo mjesto. Drugo mjesto zauzela je *Ekonomski škola Mije Mirkovića*. Najveća borba bila je između *Kvarnera 1* i *Kvarnera 2* za treće i četvrto mjesto. Na kraju, u tjesnoj pobjedi 2:1 pobjedio je *Kvarner 1* i zauzeo treće mjesto. Atmosfera u Domu je bila vesela jer je bilo puno gledatelja iz *Trgovачke i tekstilne škole* i moj dragi cimer Ivica.

Bio sam na zapisničkom stolu i pratio rezultate. Konačan poretk je bio očekivan jer neki članovi ostalih timova su košarkaši, a naš tim ima svega pomalo. Na kraju se proglašio pobjednik pa smo svi zajedno otisli u Dom na ručak.

Fran Jančić, 6. os

Sidro u Kvarneru

Dana 09.11.2018. godine održan je projektni dan *Sidro u Kvarneru*. Projektni dan je zamišljen kao druženje i kreativno izražavanje kroz tri radionice i natjecanje u *streetballu*. Prva radionica bila je *Pomade moje none* pod vodstvom odg. Monike Tomac, prof., drugu *Naplavine pričaju* vodila je odg. Ivana Krtinić, prof. i treća *Primorske poneštice* koju je vodila odg. Patricija Tićac, prof., a koordinator za sve radionice bila je odg. Maša Sancin Bucci, prof. Za *streetball* je bio zadužen odg. Srđan Mršulja, prof. Na radionicama je sudjelovalo oko 80 učenika, a na *streetballu* 24 učenika iz 11 učeničkih domova, 6 škola te predstavnici 3 institucije. Svake godine broj sudionika se povećava kao i broj ustanova iz kojih nas posjećuju učenici. Ovaj projekt je prepoznat i u susjednim državama pa nam redovito dolaze učenici i profesori iz Slovenije, a ove godine posjetili su nas i Makedonci. Tradicionalno svake godine sudjeluju na radionicama i dragi nam gosti iz *Muškog učeničkog doma Split*, domovi iz Zagreba i Varaždina, OŠ s Unija i *Prva riječka hrvatska gimnazija*, *Ekonomski škola Mije Mirkovića* kao i domovi iz Rijeke i okolice. Druženje je bilo vrlo uspješno, a i napravljeni su mnogi lijepi radovi. Dogovoren su novi susreti i druženja na nekim novim kreativnim radionicama. Projektni dan je bio vrlo uspješan i sada smo po tome već prepoznati u drugim sredinama, te je to postala tradicija na koju se mnogi rado odazivaju.

Kao nositelj ovog projekta izuzetno sam zadovoljan angažiranošću učenika i voditelja kao i ozračjem tijekom projektnog dana. Iako je organizacija zahtjevna, u ugodnom ozračju i druženju vrijeme uvijek brzo prođe i sa žaljenjem se pozdravljamo sa prijateljima do sljedećeg susreta.

*nositelj programa
odg. Zlatko Jeličić, prof.*

Sofijin svijet

Knjigu sam počela čitati jer sam u četvrom razredu srednje škole dobila Filozofiju kao nastavni predmet te me je privukla. Tražila sam knjigu koja govori o filozofiji te pronašla Sofijin svijet jer roman govori o povijesti filozofije. Često su se na satu postavljala pitanja: tko sam ja?, koja je moja svrha u svijetu?, kako smo tu došli?...

Kroz knjigu pisao opisuje Sofijine pustolovine te nastoji tinedžerima približiti filozofiju i sve što nam ona pruža. Sofija ima četrnaest godina te dobiva pisma od učitelja filozofije i tako saznaće stvari koje su je zanimala, a nije mogla dobiti odgovor na njih. Kako smačala knjigu, dobivala sam odgovore na neka svoja pitanja, dok su neka ostala neriješena i na njih nisam dobila konkretan odgovor. Pronašla sam puno korisnih informacija koje su u nekim trenucima bili teške za shvatiti i protumačiti ih.

Knjigu bih preporučila svima jer je vrlo zanimljiva. Možemo pronaći sebe u mnogim situacijama te staviti svoje životne situacije u pitanje i pitat se zapravo: zašto sam ja tu gdje jesam?! U knjizi sam pronašla i mnogo citata koje sam izvukla i puno su mi pomogli u donošenju nekih odluka. Možda to jesu sitnice, ali puno nam govore kao jedan citat: "Svoju savjest – i istinu – cijeni više od vlastitog života".

Iva Jakovac, 11. os

Volim nogomet

Nogomet je jedan od najpopularnijih sportova na svijetu. Suvremena nogometna igra razvila se u Engleskoj poslije stvaranja prvog nogometnog saveza davne 1863. godine. Prva pravila datiraju iz iste godine, a s manjim promjenama održala su se i do danas. Najviše nogometno

tijelo je FIFA. FIFA organizira Svjetsko prvenstvo u nogometu, najprestižnije natjecanje, a možda i najpopularnije sportsko natjecanje uopće. Svjetsko prvenstvo donosi milijarde, to je sportska disciplina koja donosi milijune eura godišnje i privlače sve društvene i socijalne slojeve. S druge strane, govorimo o ekipnom sportu koji zastupa integraciju u cjelini. Integrativni model predstavlja skup modela, a jedan od njih je psihološki model. Psihologija u sportu općenito, odnos

se na ono što je emocionalno i osobno. U kognitivnom smislu svaki igrač ima određenu funkciju i zadaću koju tijekom igre mora realizirati. Sportska aktivnost kao što je nogomet osigurava tjelesni razvoj, razvoj motoričkih, funkcionalnih te mentalnih sposobnosti. Pozitivno utječe na emocije i psihološku stabilnost. Usmjerjen je na zajedništvo i međusobnu suradnju. Zato sam ja dio te igre!

Rahela Vego, 2.os

Budi informiran, budi aktivan

Program "Budi informira, budi aktivan" u suradnji našeg doma s Udrugom Terra provodi se s ciljem educiranja mladih o svim oblicima ovisnosti; o drogama, alkoholu, pušenju, a cilj je kvalitetetno provoditi vrijeme, potaknuti mlade da aktivno i odgovorno preuzimaju odgovornost za svoje zdravlje.

Smatram da je program vrlo edukativan jer na grupnim radionicama dobijemo kvalitetne informacije koje nam u svakom trenutku mogu pomoći jer smo svakodnevno izloženi raznoraznim opijatima i sredstvima ovisnosti. Također, sve dobivene informacije korisne su i motiviraju nas na što kvalitetnije provođenje vremena i doprinose razvoju naših sposobnosti. Kroz grupni rad i putem suradnje s drugim učenicima, učenici imaju mogućnost jačanja samopouzdanja i osobne odgovornosti. Zadovoljna sam što sam dio projekta i želja mi je da se što više mladih angažira kako bi stečena znanja primjenili u praksi.

Viktorija Kovač, 2. os

Intervju Nike Ružić i Jana Samardžije

Jan Samardžija je sedamnaestogodišnjak iz Karlovačke županije, odnosno Kralovca koji je gitarom i glasom oduševio publiku i žiri u emisiji Supertalent. Jan pohađa Medicinsku školu u Rijeci, smjer dentalni tehničar.

1. Kada i zašto si se počeo baviti sviranjem i pjevanjem?
Počeo sam se baviti sviranjem i pjevanjem u drugom razredu osnovne škole kada sam i krenuo u glazbenu školu. Instrument koji me privukao bila je gitara. Išao sam godinu dana na solo pjevanje.

2. Kako to da si se odlučio prijaviti na Supertalent, ipak to nije tako mala stvar?

Zapravo se nisam sam prijavio. Deda i baka me već tri godine nagovaraju da se prijavim i prošle godine sam napokon pristao. To mi je bila jedna od boljih odluka.

3. Koliko je teško u današnjem svijetu biti drugačiji od drugih, abrem u glazbenom smislu?

Malo je teško, ali ljudi još vole da ih s vrati u prošlost, posebno oni stariji.

4. Kad si nastupao na Supertalentu, čiji ti se komentar najviše svidio?

Martinin komentar: "Ti se jedno iznimno, posebno biće! Ja sam iznimno sretna što si s nama. Pokazao si da je biti vjerodostojan sebi veličina. Ti si jedan od izvođača koji će liječiti ljudе."

5. Kako je prošla audicija?

Audicija je prošla bolje no što sam očekivao. Dobio sam veliki pljesak i video da su ljudi ostali u šoku. Ja sam bio u još većem. Još kad sam video maju da plače...

6. Kako se zabavljaš u slobodno vrijeme?

Društvo, gitara i šta ti još treba.

7. Tko ti je bio najdraži iz žirija?

Svatko od njih je poseban i ne mogu izdvojiti najdražeg člana.

8. Kako je bilo u polufinalu?

Imao sam manju tremu nego na audiciji. Cijeli razred i neke profesorice su me došli podržati. Bolje mi je legla pjesma s audicije, ali bilo mi je zabavnije u polufinalu. (pogotovo zato što je išao prijenos uživo).

9. Kako je bilo stanje u backstageu?

U petak sam bio od 9,00 – 15,00, a u nedjelju, na dan polufinala, od 9,00 do ponoći. Najviše sam se družio sa svojom pratnjom. Svi polufinalisti su imali intervju i neka snimanja, probe. Dok sam ja došao na red, bio sam skroz iscrpljen. Svi smo se međusobno ohrabrivali.

10. Kakve si nastupe imao nakon Supertalenta?

Dva humanitarna koncerta, otvorenje adventa u Karlovcu, nastup u glazbenoj školi, a jedan sam humanitarni koncert nažalost, propustio. Htio bih se više uključiti u te humanitarne koncerete.

11. Kako si uskladio školu i pripreme za Supertalent?

Kada sam imao probe izostajao sam s nastave. Pred polufinalu, tjedan dana nisam bio u školi, ali sam sve nadoknadio.

1. Predstavi nam se.

-Zovem se Edi Vučić, dolazim iz Ogulina, imam 18 godina i učenik sam 5.razreda Medicinske škole u Rijeci smjer medicinski tehničar.

ćemo vidjet koliko će mi to ići za rukom.

5. Koji ti je najdraži dio tvoga zanimanja?

-Najdraži dio zanimanja mi je kad pomognem ljudima pa mi onda oni uzvrate lijepom riječu ili osmijehom i kažu da sam im puno pomogao.

6. Tko ti je bio najveća podrška tokom tvog petogodišnjeg zanimanja?

-Mama, tata i ostatak obitelji, ali najveća su mi podrška bili roditelji, uvijek su tu bili u teškim trenucima i kad sam htio odustati, poticali su me da nastavim, da se potrudim i sad sam tu gdje jesam, zbog njih

3. S obzirom da treniraš rukomet, kako uskladjuješ školu i sport, a možda i ljubav?

-Pa, relativno uspješno... Trudim se stići na svaki trening, a treninzi su obično navečer... Kad dodem iz škole odmaram i učim do treninga te onda žurim na trening i dolazim kasno u dom i idem spavati.

4. Ove godine si bio učenik škole u Medicinskoj školi u Rijeci, da li planiraš nastaviti školovanje u tom smjeru ili nešto drugo?

-Da, planiram upisat Medicinski fakultet ili na studij sestrinstva pa

7. Kakav ti je život u domu?

Život u domu je super i zabavan, upoznao sam puno novih ljudi, prijatelja i nikad nije dosadno, uvijek se nesto dogada, ma odlično.

8. Opiši nam svoj dan i obaveze koje obavljаш tijekom dana.

Proglašen najboljim učenikom u Medicinskoj školi Rijeka

Intervju vodila Nika Ružić

Ujutro se budim u ranim jutarnjim satima, doručkujem i žurim na praksu koja počinje već u 7 sati, odradujem svoje obaveze na praksi do nekih 12 h, potom se vraćam u dom, kratko odmaram i vec u 13 h se vraćam na teorijsku nastavu, odslušam teorijsku nastavu i vraćam se u dom, kratko odmaram zatim žurim na pripreme za maturu jer se moram jako dobro pripremit da bih što uspješnije prošao na maturi. Potom se vraćam u dom, te navečer idem na trening i spavati.

9. Koji su tvoji ciljevi u životu?

Ciljevi su mi upisati dobar faks i stvorit nekakve dobre temelje za daljnji život.

10. Što imaš poručiti budućim učenicima?

Nek' budu ustajni u svemu što rade, nek' vjeruju u svoje snove, i nek' nikad ne odustaju od svega što rade.

Naši učenici uče znakovni jezik

Jedan od predmeta u trećem razredu Medicinske skole u Rijeci je Hrvatski znakovni govor. Sistem je zamišljen tako da se razred podijeli u tri grupe kako bi sav materijal učenici bolje usavršili. Svi je to jako zanimalo jer smo se susreli sa nesvakidašnjom komunikacijom koju je većina nas vidjela samo na televiziji. U početku smo znakovali ono najjednostavnije, jednoručnu i dvoručnu abecedu, a kasnije i riječi od kojih smo mogli slagati rečenice. U međuvremenu smo posjetili Udrugu gluhih i nagluhih PGŽ-a Rijeka gdje smo mogli vidjeti kako komunikacija znakovnim govorom funkcionira u praksi.

Za kraj smo kao cijeli razred naučili znakovati pjesmu *Kad bi svi ljudi na svijetu*.

Antonella Majnarić Gašparac, 1.A os

Proljetno uljepšavanje domskog dvorišta

Jednog proljetnog, ali još uvijek dosta hladnog dana u veljači odlučili smo se na osvježavanje našeg domskog dvorišta. Uz pomoć muških odgojnih skupina 6., 7. 8., točnije učenika: Jakova Kusture, Matije Makeka, Arisa Andreškića, Dominika Žagar, Roberta Nekića, Danijela Despota, Vida Slavkovića, Ivana Lopca, Armenda Sejdjaja Frana Blaževića i Antuna Roždijevca te uz pomoć i suradnju odgajateljica: Tomislave, Patricije, Maše i Majde, naše je dvorište značajno osveženo kroz ljubičasto - žuto - plavi svijet boja.

Valentinovo u Kvarneru

U srijedu, 13.02. održana je kreativna radionica *Valentinovo u Kvarneru* u prostoru Učeničke zadruge Kvarnerić. Učenici su pokazali svoju kreativnost tako što su ukrasili kutiju u koju će ubacivati poruke svojim simpatijama te ručno oslikali stolnjak. Nakon toga smo predvorje Doma ukrasili raznim srcima i sličnim ukrasima. Da ugodaj bude potpun, učenici su nalijepili srca na vrata i nacrtali dva Amora. Na stolu su papirići spremni za ispisivanje lijepih želja. Sretno Valentinovo!

Učili smo glagoljicu!

Povodom Dana glagoljice te Dana nacionalne sveučilišne knjižnice koji se obilježava 22.veljače, odlučili smo načiti nešto više o našem staroslavenskom pismu čije se podrijetlo smatra daleko 9. stoljeće. Kroz deset stoljeća, kako je pismo bilo u uporabi, značajno je utjecalo na razvoj povijesti i kulture hrvatskoga naroda. Upravo je to jedan od razloga zašto su odgajateljice: Patricia, Dubravka i Majda odlučile zaintrigirati učenike malo o upoznavanju ovog važnog pisma. Uz kreativnu pomoć odgajateljice Patricie, naša je radionica mogla započeti. Uz pomoć prikaza i obrazaca glagoljaških slova, djevojke: Nika, Iva, Paola, odlučile su napraviti privjeske za ključeve. Neke od spomenutih djevojaka čak su odlučile izmenjenaditи svoje cimerice koje nisu mogle biti pristutne na radionici izradom njihovih početnih slova za privjesak za ključeve.

Majda Sirnik,
mag.edu.

MILENIJSKA FOTOGRAFIJA U UČENIČKOM DOMU KVARNER

Ovogodišnje obilježavanje *Dana ružičastih majica* u sklopu prevencije vršnjačkog nasilja odlučili smo obilježiti na jedan malo drugačiji način. Naime, ove smo godine uputili poziv poznatom hrvatskom fotografu i redatelju, Šimi Strikomanu da upotpuni naš mjesечni program prevencije vršnjačkog i elektroničkog nasilja. Naš gost, gospodin Strikoman prihvatio je naš poziv te skupa sa svojom suprugom stigao u Kvarner u četvrtak, 21. veljače. Taj je dan iskoristio za pregled terena, odnosno terase na kojoj je planirana izvedba fotografiranja. Sljedeće je jutro proveo ocravajući konture našeg dizaja dlana, odnosno oblika koji je zamišljen da bude prikazan na našoj milenijskoj fotografiji. Već u ponedjeljak, 25. veljače učenici odjeveni u ružičaste majice, naši odgajatelji i ostali zaposlenici doma bili su spremni za sudjelovanje u 661. Milenijskoj fotografiji. Sveukupno fotografiranje trajalo je dvadesetak minuta, naime iz razloga što smo na nekoliko minuta imali poteškoća sa suncem koje nikako nije imalo namjeru sakriti se ispod oblaka. Upravo u trenu kada smo svi već bili položeni na linijama kontura dlana s rukama u zraku, a sunce zašlo pod oblak, stigli su idealni uvjeti za stvaranje nove fotografije. Samo je fotografiranje završilo u nekoliko klikova.

Po završetku, krenuo je i spontani pljesak, za sve nas; kako našeg službenog milenijskog fotografa, tako i za sve nas sudionike.

Majda Sirnik, mag.edu.

Milenijska fotografija Šime Strikomana

Evo što kažu mediji o našem danu i suradnji s gospodinom Strikomanom:

"Kako ne osuđivati različitost? Kako voljeti ljudi? Kako iz dana u dan činiti samo dobro i odisati pozitivom? Nije lako u iskušenjima svakodnevice, tmurnim vijestima i globalnoj negativi. Nije lako posebno mladim ljudima koji zbumjeni odrastanjem, lako skrenuti s puta i pogriješi. Zato u milenijskom svijetu podržavamo inicijative koje se pokreću u diljem svijeta i pomažu u izgradnji boljih zajednica u kojima živimo. Jedna od inicijativa koje podržavamo je zaustavljanje nasilja među mladima. Počeli smo podrškom obitelji stradalog Luke Rizza, nastavili akcijom STOP NASILJU, a sada zahvaljujući pozivu *Učeničkog doma Kvarner* iz Rijeke obilježavamo *Svjetski dan ružičastih majica*.

Zadnje srijede u veljači, aktivisti, podupiratelji i ljudi dobrog srca diljem svijeta u znak podrške odijevaju ružičaste majice, simbol borbe protiv vršnjačkog nasilja. Sve je počelo zbog jednog dječaka u ružičastoj majici, koji je izražavao potporu svojoj bolesnoj majci. Što li se sve zbivalo u njegovoj mladoj glavi, koliki potresi i emocije. Vjerujem da je odahnuo kada je njegova okolina, prijatelji iz škole i njegovoga grada, poprimili boje njegove majice. Sve je lakše kada te ne osuđuju. Sve je lakše i sve možeš kada te ljudi razumiju. Kada shvatiš da nisi sam.

Zahvaljujući odgojiteljici *Učeničkog doma Kvarner* Majdi Sirnik, te podršci ravnateljice Andelke Jurašić Mikasinović, učenici smješteni u njihovom domu svakodnevno uče o toleranciji i skreće im se pažnja koliko je važno činiti dobro i razumjeti osobu pored sebe.

Jedan dio njihovog zalaganje je i 661. Milenijska fotografija Šime Strikomana u obliku raširenog dlana koji se suprotstavlja nasilju, kao podsjetnik svakome tko pokuša preći liniju i krenuti u nešto što nitko od nas ne želi postati: osoba koja je povrijedila, koja je ranila, a možda je i sama ranjena.

Na cijelom društvu je zadatak to prepoznati. Pomozimo mladima, podsjetimo se što znači ružičasta majica."

Dan ružičastih majica

Kad se male ruke slože, sve se može! Upravo ovom rečenicom možemo reći da je obilježila ovogodišnji *Dan ružičastih majica*, tj. dan kada se obilježava borba protiv vršnjačkog nasilja. Dan, kojeg kalendarski obilježavamo protekle tri godine i to 27. veljače.

To je dan kada su učenici i učenice iz *Učeničkog doma Kvarner* u suradnji s učenicama i učenicima *Ugostiteljske škole Opatija* odlučili izaći na riječke ulice u ružičastim majicama i ukazati na ovaj problem koji sve više zauzima mjesto u svim današnjim medijima (doduše, nisu svi učenici bili oduševljeni još jednom nositi ružičastu majicu...). U šetnji do Korza nam se pridružila i profesorica Ivana Grandić koja je i uspješno sa svojim učenicima iz obližnjeg nam grada, uvelike dala vjetar u leđa te s nama iz *Kvarnera* obilježila ovaj dan.

Hvala učenicama i učenicima te profesorici Ivani Grandić iz *Ugostiteljske škole Opatija*.

Bon Jovi u hodnicima doma

Svima nam je već poznato da u našem domu ima učenica i učenika s različitim talentima, neki su od njih nama otprije poznati, a neki to još nisu te čekaju priliku da to tek postanu.

Pa eto, jednog četvrtka uvečer začula su se dva glasa u hodniku 1.A odgojne skupine koja su uvježbavala pjesmu za ovogodišnju Domijadu. Ta dva glasa, za koja sam mogla spojiti lice i glas saznao sam da su bile Dajana Lupić iz 3.os i Melanie Robl iz 1.os. Nakon par minuta uživanja u pjesmi koja je ovog puta uljepšana ženskim vokalima, morala sam doći do djevojaka i zaista ih pohvaliti.

Svaka čast, djevojke! Sve što mogu reći jest, sretno na Domijadi!

Majda Sirnik, mag.edu.

PRIPREME ZA RIJEČKI KARNEVAL

Pripreme za riječki karneval
Prekrasnu subotu s pravim
proljetnim vremenom
rasplesale su Vesele gljive!
Proba koreografije održana je u
Učeničkom domu Franje Bučara
u Zagrebu. Sudjelovalo je 230
veselih, maškaranih i
rasplesanih učenika iz 11
učenickih domova. Sada smo
spremni za
veliki dan! Karneval 2019. koji
ce se održati 03. ožujka u Rijeci.

Dan Veselih gljiva

Zaista, stigao je i taj dan, dan kada se naše *Vesele gljive* mogu pokazati na 36. Međunarodnoj povorci. U nedjelju, 03.ožujka nakon višemjesečnih priprema s početkom u 11 sati naše su se maškare uputile na Korzo. Ta rijeka šarenih klobuka na točkice dočekala je i svoj red i to pod brojem 12. S najavljinjem *Nevere iz Učeničkog doma Kvarnera*, mogao je i službeno započeti i ovaj naš događaj u koji su nam se kroz nekoliko godina priključili prijatelji – učenički domovi iz Splita, Makedonije, Maribora, Zagreba, Karlovca te *Srednja škola dr. Antuna Barca Crikvenica*.

To je bilo u nedjelju, a kako je došlo do dana, one prve nedjelje kada su se maškarne rijeke ljudi počele slijevati na Korzo?

Sigurno je za pretpostaviti da su barem jednom u životu načuli nešto o najpoznatijim svjetskim karnevalima, u gradovima poput Venecije ili Rio de Janeira, među kojima se spominje i ovaj riječki.

No, kada bismo se zapitali zašto je i kako nastao karneval, ne znam da li bismo svi mi imali spremjan odgovor u rukavu.

Naime, mesopust, karneval, maškare, poklade...mnogo naziva nosi ovo "peto godišnje doba". Razdoblje je to veselja koja započinje po početku nove godine, nakon Sveta tri kralja, na Antonje.

Razdoblje je to u godini kada se stanovništvo vraća jednim dijelom u povijest i netradicionalnome načinu "obrane od zime". Razdoblje je to prisjećanja na kulturu, tradiciju i folklor kako ovih liburnijskih krajeva, tako i ostalih krajeva u našoj državi (Istra, Međimurje, Hrvatsko zagorje, Slavonija) kroz različite rituale i simbole koji se manifestiraju do razdoblja priprema na Uskrs, tj. Čiste srijede, odnosno Pepelnice. Upravo naše maškare zatvaraju vrata do utorka, kada se pali pust, odnosno krivac za sve naše nedaće i probeme koji su nam obilježili dio godine.

Mora se spomenuti da riječki karneval ima već višestoljetnu tradiciju maskiranja. Naime, iz arhivskih izvora saznajemo da se spomen maskiranja prvi puta spominje 01.ožujka 1449.godine. Radi se točnije o zabrani gradskog vijeća o maskiranju lica, jer čemu služi maskiranje nego najčešće ismijavanju vlasti i pripadnika najbogatijih društvenih slojeva, zar ne? Očito je da se volja naroda snažno održala kroz nekoliko stoljeća na ovome tlu, bez obzira što su kazne za takva zlodjela bile drakonske. Bilo to novčana, zatvorska kazna ili odsjecanje dijela tijela (npr.ruke).

No, vratimo se na Riječki karneval. S obzirom da je napočetku spomenuto da se ove godine održala 36. po redu međunarodna povorka, možemo s lakoćom izračunati da je ova riječka manifestacija započela 1982. godine.

"Krepat, ma ne molat" – poznata je krilatica ovih krajeva u kojem živimo među stanovništvom, stoga nas ne može začuditi da su pred više od tri desetljica, 21.velječe snage udružile *Turistički savez općine Rijeka* te ekipe *Lako ćemo, Pehinarski feštari* i *Halubajski zvončari*. Upravo su oni bili ti koji su prošetali Korzom hladne, veljačke zime 1982.godine.

Ono što se dalje dogodilo, možemo jednostavno zaključiti. Te se nedjelje održalo slavlje *Maškare u Rijeci*, no nadolazećih godina, ovaj je karneval privukao više maškaranih grupa, a s time i posjetitelja te je danas dosegao međunarodnu razinu.

Osim ove svjetske povorce, mora se spomenuti i *Dječja karnevalska povorka*, ali i parodija – *Maškarani auto-rally Pariz – Bakar*, koje se također obilježavaju svake godine.

Majda Šimnik, mag.edu.

Međunarodna maškarana povorka Nevera iz učeničkog doma Kvarner – Veselje gljive

Povorka puna šarenila i maštovitosti uz domišljatu koreografiju samouvjereno je pokazala svoje umijeće pred mnogobrojnom publikom.

Vrijeme koje se samo poželjeti može za dugogodišnjevani riječki kameval – kristalno plavo nebo okupano zrakama sunca, nagradilo nas je u nedjelju 03. ožujka 2019. godine. Sada već tradicionalno, petu godinu za redom, učenici i odgajatelji iz 14 učeničkih domova i jedne srednje škole, sudjelovali su na maškaranoj povorci pod nazivom „Veselje gljive“. Puno nas se skupilo, slijelo se šarenilo od preko 240 sudionika iz Maribora, Skopja, Virovitice, Zagreba, Karlovca, Splita, Crikvenice i Rijeke. Iako su na kamevalu sudjelovale razne maškarane kreacije, „Veselje gljive“ bile su pravi hit među njima. Razigrani klobuci preplavili su riječki Korzo. Povorka puna šarenila i maštovitosti uz domišljatu koreografiju samouvjereno je pokazala svoje umijeće pred mnogobrojnom publikom.

Uz puno truda i dobrih ideja, na projektu su marljivo radili učenici i odgajatelji. Mjeseci pripreme i kontinuirane suradnje među domovima isplatili su se jer je njihova originalnost došla do izražaja na riječkom kamevalu. Dan kada sve staje, dan kada stavimo drugo ruho i uskočimo u jedan novi maštoviti svijet je dan koji ćemo još dugo pamtitи.

Naša povorka učenika i odgajatelja širi smijeh, veselje, pozitivu, kreativu i zaboravlja svaku brigu! Od svuda nas ima i veselisimo svi, šarena povorka - to smo mi!

Nataša Vučinić, prof.
Tomislava Prebilić, prof.

POVODNA ORIJENTACIJA

Intervju s učenicom Iris Despotović

Za početak, reci nam nešto o sebi.

Moje ime je Iris Despotović, imam 16 godina i idem u Medicinsku školu za farmaceutskog tehničara. Treniram plivanje perajama i podvodnu orientaciju.

Kad si se počela baviti plivanjem perajama i podvodnom orijenatcijom?

Plivanje perajama traje još od 4. razreda OŠ, a podvodnom orientacijom sam se počela baviti prije 2 godine.

Kako je obitelj reagirala na tvoj izbor?

Obitelj je puna podrške, jedino je mama na početku bila u strahu zbog podvodne orientacije.

Možeš li objasniti što je podvodna orijenatcija?

Podvodna orijenatcija uključuje ronjenje i plivanje perajama na 2-3

metra dubine u jezerima. Pri ronjenju moramo imati i kompas.

Ove godine upala si u reprezentaciju Hrvatske. Jesi li očekivala takav uspjeh?

Osjećaj je odličan, nisam to očekivala. Drago mi je da sam upala jer sam se jako trudila. To mi je poticaj da se trudim i dalje i da budem još uspješnija u ovome.

Kako izgleda tvoj dan treninga?

Najprije se rasplivamo sa i bez peraja. Zatim uzimamo ostalu opremute pomoću kompasa tražimo „repere“. Trening traje oko sat i pol. Više vremena treba da se posloži oprema i staza.

Koji je tvoj dosadašnji uspjeh?

Natjecali smo se na Europskom prvenstvu u Mađarskoj, na Europskom kupu u Bratislavi i Mađarskoj. U Hrvatskoj smo u Fužinama imali Državno prvenstvo.

Planiraš li se u budućnosti baviti s tim?

Da, planiram se i dalje baviti s tim.

Za kraj, imaš li kakvu poruku za mlađe koji su zainteresirani za podvodnu orientaciju?

Ako se ne boje dubina, mogu se slobodno uključiti u podvodnu orientaciju. Neće požaliti.

Iris Despotović, 1.o.s.
Nataša Vučinić, prof.

DENI SRDOČ

Nekoliko rečenica o našem bivšem učeniku

Kroz Učenički dom Kvarner tijekom godina, poznato je, prošao je velik broj učenika. Nije niti čudo, imajući u vidu koliko naš dom ima godina iza sebe. Razgovarajući s odgajateljima i odgajateljicama, svi se rado prisjećaju prošlih godina koje su ponekad više ili manje ostale zabilježene u njihovom sjećanju. Tada su u našim prostorijama živjeli učenici i učenice koji su svoje adute ili jače strane možda manje isticali, no danas baš to i nije tako.

Jedan od takvih učenika bio je Deni Srdoč. Učenik koji je već tada natuknuo svoju buduću karijeru.

Danas se mladi gospodin Srdoč ističe zapaženim uspjehom među svojim kolegama u kulinarskom svijetu.

O čemu se zapravo tu radi? Deni Srdoč ovih je dana nezaobilazna vijest u medijima iz jednostavnog razloga što se uz njegove ideje koje kreativno realizira na tanjurima poznatog restorana *Draga di Lovran* veže i jedna od najvažnijih kulinarskih postignuća – *Michelinova zvjezdica*.

Upravo su odgajatelji u domu bili ti koji su ponosno ukazali na članak iz *Novog lista* te se prisjetili jednog učenika koji je u njihovim očima ostao zapažen po košarkaškim postignućima. Međutim, čitajući Novi list, neki od njih, prisjetili su se i možda već zaboravljene informacije da je na tada, mladog učenika Denija značajno utjecala njegova nona koja je utrla put u kulinarske vode.

Eto, radi se o jednom od mnogobrojnih učenika koji su živjeli u suživotu s mnogim drugim učenicima u Kvarneru. Jedan od mnogobrojnih koji su ostavili trag za sobom, a jedan od brojnih koji je svoj san ili barem dio svog sna ostvario i to u kratkom razdoblju kulinarske karijere.

Stoga, mi, djelatnici Učeničkog doma Kvarner, čestitamo na uspjehu te se nadamo da njegov san polako, ali sigurno dolazi na svoje, da je ova prva *Michelinova zvjezdica* jedna od prvih naznaka uspješne karijere nekadašnjeg učenika.

Majda Sirnik, mag.edu.

Dan ružičastih majica
Učenicki dom Kvarner
661. Milenijumska fotografija Sime Strikomane